

Sananen Jäsenille

LW. W.:N seitsemästoista konventsioni on päättynyt ja eri teollisuuksista ja teollisuusunioista valitut edustajat ovat menneet eri äärille maata, mistä saapuivatkin. Konventionin tekemät päätökset ovat parahtaen yleisäänestyksellä, joko hyväksyttävänä tai hyljättävänä. Konventionin päätökset eivät siis vielä ole sitovia, vaan ovat ainoastaan PÄÄTÖSESITYKSIÄ. Jäsenistö sanoo niistä viimeisen sanan.

Merkityksellisin konventionin päätöksistä on epäilemättä vaihtelevia sisäänkirjoitus- ja kuukausimaksuja koskeva. Konventionin päätös edellyttää teollisuusunioille oikeutta asettaa sisäänkirjoitusmaksunsa yhden ja kymmenen dollarin välille (ei vähempää kuin yksi dollari, eikä enempää kuin kymmenen dollaria); kuukausiverot viidenkymmenen sentin ja yhden dollarin välille (ei vähemmän kuin viisikymmentä senttiä, eikä enemmän kuin yksi dollari). Kun asiasta äänestetään yleisäänestyksellä, johon ottavat osaa kaikkien teollisuusunionien jäsenet, niin silloin äänestetään siitä, annetaanko TEOLLISUUSUNIOILLE oikeus tehdä muutoksia sisäänkirjoitus- ja kuukausiveromaksuissa. Kunkin TEOLLISUUSUNIONIN jäsenien ratkaistavaksi jää josko he haluavat tehdä muutoksia näissä maksuissa teollisuusunioissaan, tai pitää ennallaan. Kysymyksessä ei ole sisäänkirjoitus- ja kuukausiveromaksujen kohottaminen YLENSÄ; konventionin päätös ei ainakaan edellytä sitä. Yleinen muutos tapahtuu vasta silloin, jos kaikkien teollisuusunionien jäsenet haluavat tehdä muutoksen.

Joko tahallisesti tai asiaa käsittämättä on selitetty, että konventionin päätös edellyttää kysymyksessä olevien maksujen korottamista. Konventionin päätös edellyttää, että teollisuusunioille jää oikeus ALENTAAKIN niitä, niin sisäänkirjoitusmaksua kuin kuukausiverojakin. Konventionin päätös ei siis tee "mahdottomaksi pienipalkkaisille työläisille maksaa kalliita jäsenmaksuja", vaan edellyttää se pienipalkkaisille SUUREMPAA mahdollisuutta liittyä järjestöön ja pysyä siinä, jos maksujen suuruus tai pienuus on päteviä.

On m. m. tuotu esille, että vaihteleva sisäänkirjoitus- ja kuukausiverotaksa on esitetty otettavaksi käytäntöön sen syyn takia, että haluttaisiin saada jotkut teollisuusunionit korkeampien maksujen kautta "näyttämään ammattiunionisteille samallaiselta

kuin A. F. of L." Tämä tahtoi sanoa, että tämä muutosesitys olisi tehty sellaisten teollisuusunionien taholta, joiden toiminta-alalla A. F. of L:lla on vankka jalansija. Näin ei ole asian laita, vaan on asia esitetty ja sitä on voimakkaimmin ajettu sellaisten teollisuusunionien taholta, joiden jäsenistö ei suinkaan kuulu ammattietuja omaaviin ja korkeita palkkoja nauttiviin. Se on esitetty ja sitä on ajettu sellaisten alojen työläisten taholta, joista toden totta voidaan sanoa, että "he ovat menettäneet kaikki ammatilliset sekä ryhmätunsa, ja niin heidän elämänsä taistelu työvoiman myynnissä liittyy yksi kaikkien ja kaikki yhden etuun." Asiaa on nimittäin ajettu pääasiallisesti Meriliikennetyöläisten Teollisuusunionin No. 510:n ja Maanviljelystyöläisten Teollisuusunionin No. 110:n taholta. Kumpikin näistä teollisuusunioista on esittänyt sisäänkirjoitusmaksujen ja kuukausiverojen korottamista. Pienten teollisuusunionienkin, joihin kuuluvat ruokatavara-, kutomo- y. m. pienempipalkkaisten työläisten teollisuusunionit, taholta on esitetty kuukausiverojen korottamista dollariin.

Tahallisesti tai asiaa paremmin ymmärtämättä on myös tehty väitöksiä, että liukuvan sisäänkirjoitus- ja kuukausiverotaksan käytäntöön ottaminen merkitsisi poikkeamista teollisuusunionistiselta laudalta. Tämä on teollisuusunionismin vääristelemistä. Teollisuusunioista kokoonpantu I. W. W. ei ole teollisuusunionien yksi suuri unio siksi, että sillä on sellaiset tai tällaiset sisäänkirjoitus- ja kuukausiveromaksut, ovat nämä maksut samat kaikissa teollisuusunioissa tai vaihtelevat, vaan sen RAKENNE ja työläisten järjestämistapa tekee siitä teollisuusunioni! Vaihtelevien sisäänkirjoitus- ja kuukausimaksujenkin ollessa voimassa on I. W. W. edelleen yksi suuri teollisuusunio niin kauan kun se kerran järjestää työläiset TEOLLISUUKSITTAIN.

Heti kun konventsioni oli tehnyt päätöksen liukuvan sisäänkirjoitus- ja kuukausiverotaksan käytäntöön ottamisesta, teki se päätöksen, että jäsenillä on edelleen oikeus siirtyä yhdestä teollisuusunioista toiseen. Näin ollen, jos vaihtelevat maksut tulevat voimaan, niin voi pienemmän sisäänkirjoitusmaksun maksanut jäsen edelleen siirtyä VAPAASTI sellaiseen teollisuusunioon, missä peritään korkeampaa sisäänkirjoitusmaksua. Kuukausiveroa maksaisi jäsen luonnollisesti sen mukaisesti min-

käläinen se on siinä teollisuusunionissa missä hän on.

Kahden dollarin sisäänkirjoitusmaksu on ollut monta vuotta käytännössä I. W. W:ssä. Samoin viidenkymmenen sentin kuukausivero, lukuunottamatta noin vuoden aikaa 1921—22. Vaikka sisäänkirjoitusmaksu korotettaisiin nyt neljään dollariin ja kuukausivero yhteen dollariin, niin ei tämä todellisuudessa merkitse juuri muuta kuin näiden maksujen saattamista siihen, missä ne olivat kymmenisen vuotta sitten, kun otetaan dollarin ostokykyn huomioon.

Toinen huomattavimmista konventionin tekemistä päätöksistä on dollarin neljännesvuosittaisen pakollisen verotuksen käytäntöön ottaminen. Jos tämä tulee yleisäänestyksellä hyväksytyksi, niin tarkoittaa se, että jäsenen, ollakseen hyvässä jäsenyydessä, on joka kolmen kuukauden kuluessa hankittava yksi tällainen veromerkki. Tämä menetelmä on tarkoitettu otettavaksi käytäntöön vuoden ajaksi, joten merkkejä pitäisi hankkia neljä.

Konventionin edustajat eivät olleet halukkaat tekemään tätä päätöstä, mutta katsoivat olevansa siihen PAKOITETTUJA nykyisen tilanteen vallitessa.

LOPPULAUSE.

Tässä on tuotu esille kaksi konventionin päätöstä, joista kaikesta päättäen on syntynyt enimmäen keskustelua jäsenistön keskuudessa. Niistä ei ole tässä kirjoitettu agiteeraavassa tarkoituksessa. Tällä on vain tahdottu esittää asian yleisluonne. Tällä on tahdottu poistaa joitakin erheellisiä käsityksiä, joita näiden päätöksiin suhteen on ilmennyt.

Ensin mainitun päätöksen suhteen on pyritty selittämään, että jos se tulee käytäntöön, niin on I. W. W. poistunut teollisuusunionistiselta ladultaan. Se ei kuitenkaan pidä paikkaansa.

On myös sanottu, että korotetut sisäänkirjoitusmaksut, korotetut kuukausiverot, ja pakollinen neljännesvuosittainen verotus estäisivät työläisiä liittymästä järjestöömme, ja että nykyisiä jäseniä jäisi pois. Sen tulisi käytäntö parhaiten osoittamaan.

Yksi seikka meille on selvä, ja se on, että luokkataistelua vaatii uhrauksia, niin aineellisia kuin mui- takin. Emme usko erehtyvämme sanoessamme, että järjestöömme nykyinen jäsenistö on luotettavampi kuin se on koskaan ollut. Se ei ole niin suuri kuin se on ollut, mutta se on tietoisempaa. Siksi luotamme siihen enemmän kuin koskaan. Tiedämme sen uhranneen paljon, mutta tiedämme sen olevan valmiin lisäuhrauksiin. On totta että moni on liit-

tynyt järjestöömme, ja moni on jäänyt pois. Epäilemättä jotkut tulevat vieläkin jäämään pois, mutta uusia liittyy. Saamme olla varmat siitä, että vaikka kumpikin konventionin tekemistä päätöksistä astuisi voimaan, ja vaikka jotkut nykyisistä jäsenistä niiden voimaan tulemisen tähden jäisivät pois, niin I. W. W:n deligeetit eivät ole silti vielä viimeistä uutta jäsenkorttia kirjoittaneet. He saavat edelleen pitää järjestämisvälineidensä joukossa uusia jäsenkortteja, eikä heidän tarvitse niitä turhana taakana kantaa. Vaikka nämä päätökset tulisivat voimaan, niin I. W. W:n kirjoja ei silti tarvitse sulkea siksi, ettei löydy sellaisia, jotka olisivat halukkaat siihen liittymään. Tästä asiasta saamme olla varmat.

Vaikka sisäänkirjoitusmaksuja korotettaisiin kaikissa teollisuusunionissa, niin tulee varmaan löytymään sellaisia työläisiä, jotka ovat halukkaat maksamaan tämän korkeamman maksun. He ovat tulleet huomaamaan teollisuusunionismin paremmuuden muihin järjestämistapoihin verrattuna, ja haluavat liittyä siihen joukkoon, joka sitä edustaa ja edistää.

Vaikka kuukausiveroja korotettaisiin koko järjestönsä ja pakollinen ylimääräinen verotus otettaisiin käytäntöön määrätyn ajaksi, niin löytyy vielä paljon sellaisia työläisiä, jotka eivät pidä tätä muutaman dollarin lisäuhrausta vuodessa LIIKANA. Löytyy vielä paljon sellaisia työläisiä, jotka ovat aina valmiit uhraamaan kalkkensa. Tämänlaisia jäseniä on I. W. W:ssä aina ollut paljon. Niitä on tälläkin kertaa. I. W. W:ssä on aina löytynyt paljon sellaisia jäseniä, jotka ovat olleet valmiit milloin hyvänsä uhraamaan vuosia elämästäänkin järjestönsä hyväksi. Niitä löytyy tänäkin päivänä. Löytyy sellaisia, joille muutaman dollarin lisäuhraus luokkataistelun edistämiseksi on "liikaa". Mutta löytyy myöskin sellaisia, jotka eivät tunne "liikaa"-sanaa tässä kysymyksessä, vaan ovat valmiit tekemään KAIKKENSA. Viimemainittuihin perustuu järjestömmen menestys.

Joistakin tuntuu muutaman dollarin lisäuhraus "liialta", mutta voimme vakuuttaa, että niin paljon kuin työväen luokka onkin tähän mennessä uhrannut, ja niin paljon liikaa kuin yksilöt ovat joutuneet uhraamaan, niin työväen luokalta tullaan vielä vaatimaan paljon enemmän. Ja sen täytyy tehdä nämä uhraukset, jos mieli estyä tulesta painetuksi vielä syvemmälle yhteiskunnan pohjaliejuun, ikiorjuuteen. Työväen luokan täytyy maksaa kalliisti jokaisesta saavutuksesta. Mikä ilman uhrauksia saavutetaan, se ei ole suuresta merkityksestä.